

Intâmplarea pe care vreau să povestesc nu s'a petrecut decât în 1917...

Petrecem zile mohorâte la poalele munților, între soldații batalionului meu...

Când am dobândit cele câteva zile de învoire pentru sărbătorile Paștilor...

M'am învățat în manta, în pelerină și în pădură...

— Cum? se încredințase Chirilovici, amenințându-mă cu nesul...

— Bine, Chirilovici! zisei eu liniștit și nespuse de vesel...

— De câte ori am făcut eu drumul asta!

— Bine, Chirilovici! zisei eu liniștit și nespuse de vesel...

Rămăneau în urmă munți, coline, colțuri de păduri înmugurite...

O fântână cu cumpănă. Chirilovici opri mașina.

Cu mișcări rupte, ieși din locul lui, sărți jos, își vârî nasul ascuțit...

— Ce este, Chirilovici?

Nocturnă

După Jean Moreas

Tot, tot, lovește'n ritm grabit

O blandă tâmplară, o blandă tâmplară

Mătasă albă 'n el și s'astern

Tot, tot, lovește'n ritm grabit

Acolo 'n depărtări de culmi

Tot, tot, lovește'n ritm grabit

O blandă tâmplară, o blandă tâmplară

Tot, tot, lovește'n ritm grabit

ALEXANDRU WESTFIED

MURILLO. — Ecce homo

(Originalul se află în muzeul de la Madrid)

clăcănițele și îndemnul tovarășului meu...

— Atunci cum facem?

— Ei? — lampa cu carbid n'o am...

— Disprețul lui Chirilovici pentru ciudata lui tovarășă...

— După neînște, după serioasă îngrijorare...

— Se 'ntelege. Nici nu mai rămănea îndoaie...

— Aici ești tu? De găsit, cred că s'a putea găsi...

— Ați avut armată și spital?

— Omul se mișcă din umbra lui spre mine...

— Văg prinți și la mine...

— De-acela și ai avut aici spital?

— De-acela. Au murit săracii soldați pe-un cap...

— De-acela și ai avut aici spital?

— De-acela. Au murit săracii soldați pe-un cap...

— De-acela și ai avut aici spital?

— De-acela. Au murit săracii soldați pe-un cap...

— De-acela și ai avut aici spital?

dată mi simții înfăsurat într-o manta de gheață...

— Omul trecu pe lângă mine...

— Eu mă duc la biserică...

— Mă retrăsei spre mașină...

— Cu toate acestea, cineva aștepta în umbră...

— S'în mine se grămădeau parcă lacrimile unei deszădite...

— Așa că s'a putea găsi...

— Ați avut armată și spital?

— Omul se mișcă din umbra lui spre mine...

— Văg prinți și la mine...

— De-acela și ai avut aici spital?

— De-acela. Au murit săracii soldați pe-un cap...

— De-acela și ai avut aici spital?

— De-acela. Au murit săracii soldați pe-un cap...

— De-acela și ai avut aici spital?

— De-acela. Au murit săracii soldați pe-un cap...

— De-acela și ai avut aici spital?

Poetul

de Glosue Cardeli

— Versiune de Adolphe Stern

Poetul, o nerod popor, Nu' cerșor...

— Și nici un pierde vară nu-i...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

Ne plimbam eu și nepotul meu, fiul unuia dintre veriorarele mele...

El se uită nedumirita la mine, „Mie, — grăi dânsul dând din umeri...

„Uite! urmă arătând spre țâșșan, chiar și acolo mi s'a întâmplat așa ceva...

Nu mă 'ndoiam, că fericiții de acolo sunt părinți cu copilul lor...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

— Poetii mare meșter, el Muschi de oje...

— Când pasăși vesele abia Prind a cânta...

— Și dănușul nu e nici măcar un grădnar...

Baladă

Clipesc steluțele 'n țările

Și ne privesc neînțelese,

În noaptea tot mai multe iesi

Că din nimene câte sunt nu știu

Privirea lor scânteie vie

Sopiește tainic, inspirat:

„Sunt vestitor de bucurie

Și 'nsemn „Christos a inviat!

Cuvântă vântul ce adie

Pe dealul înflorit, pe ses

Voios în calea lui porces

Să împlinescă o soție,

De Pace, Dragoste, Frație

Ouăntă gales inspirat:

„Sunt vestitor de bucurie

Și 'nsemn „Christos a inviat!

Un clopot rădo 'n armonie

Sburdând din ce în ce mai

Ori mândru că e un ales

Ce 'mparte 'n lume voioșie

Peste pădure, lan și vie

Rostește tainic, inspirat:

„Sunt vestitor de bucurie

Și 'nsemn „Christos a inviat!

INCHINARE

Domniță-mi vine rândul mie

Să-ți scriu cu drag — și îmi

raț?

„Sunt vestitor de bucurie

Și 'nsemn „Christos a inviat!

ALEXANDRU RALEA